

Jämsänkosken Linnaistenvuoren tutkimus, jonka allekirjoittanut intendentti Jouko Voionmaa suoritti kesällä 1950 Yhtyneitten Paperitehtaitten antamin työvoimin.

Kertomukseen liittyy yleiskartta, kaivauskartta ja kaksi profiilia.

Jämsänkosken Linnaistenvuori sijaitsee Jämsänkosken tehtaitten itäpuolella paikassa, jonka tarkka sijainti käy parhaiten ilmi Jämsänkosken asemakaavasta. Kun siihen on otettu myös Linnaistenvuori, piirrettiin kaivauksia varten yleiskartta vain vuoren laesta. Linnaistenvuoren laki on n. 140 x 50 - 70 m laaja, n. 0.9 ha. Se on koillis-lounais-suuntainen kallio, jonka maasto on epätasainta. Keskellä olevien kahden nyppylän ja niiden välisen tasanteen vaiheilta maasto vaihtelevana alenee reunamille päin. Kaakkoispää on äkkijyrkkää kallioseinämää ja myös länsi-, pohjois-, koillissivuissa on vaikeasti kivuttavia kohtia, mutta päästäviä rotkojakin. Sensijaan vuoren itä- ja kaakkoissivu on loivaa. Yhtäjaksoisimmat varustusten perustat - yhteensä n. 125 m - ovat tällä sivulla. Perusta on tehty osittain keskikokoisista, osittain suurista kivistä ja paikoin tuettu paikalla olleisiin maakiviin, viimeksimainitulla tavalla esim. välittömästi portin koillispuolella. Viimeksimainitun osan jatkeena on vallia, joka on rakennettu pikkukivistä ja sorasta. Tutkitussa osassa, kuten muuallakin vallin pohjana on paikoin rapainen kallio. Portti on karttaan merkityssä kohdassa itäkaakkoissivussa ja

se on varustettu yhdellä pielellä, kun taas toisella puolella on suuren kokoinen rapakivi. Portin lähellä laen puolella vallia oli heittokivikasa ja yhdessä kohdassa vallista oli laelle päin tehty tukiseinän perusta. Profiileista ilmenee, että kivikon alla on palamisesta syntynyttä punertavaa maata ja hiiltäkin, jota oli kivien lomassa myös pinnalla.

Vuoren laella, yleiskarttaan merkityissä kolmessa kohdassa, suoritettiin kaivauksia. Tavattiin vain muudan ympyränmuotoinen kivikasa \varnothing 1 m, joka oli heti sammalen alla. Se oli tehty sorasta ja n. 15 - 25 cm:n kivistä, mutta oli vailla hiiltä, tuhkaa yms. jätettä. Esinelöytöjä kaivauksissa ei saatu.

Helsingissä 22. päivänä toukokuuta 1951.

Jouko Voionmaa